

Брюксел, 17 юни 2016 г.
(OR. en)

10426/16

Междуетноститутуционално досие:
2016/0011 (CNS)

FISC 104
ECOFIN 628

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	17 юни 2016 г.
До:	Делегациите
№ предх. док.:	10039/16 FISC 100 ECOFIN 585
Относно:	Предложение за директива на Съвета за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар – Резултати от заседанието на Съвета по икономически и финансови въпроси, 17 юни 2016 г.

1. На 17 юни 2016 г. Съветът по икономически и финансови въпроси проведе обсъждане с оглед на постигането на политическо споразумение по предложението за директива на Съвета за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар.
2. Вследствие на тези обсъждания председателството представи окончателен компромисен текст (поместен в приложение I), придружен от съответните изявления (съдържащи се в приложение II).
3. Председателят отбеляза, че почти всички делегации са в състояние да изразят съгласие с компромисния текст на председателството.
4. Във връзка с това председателството обяви процедура на мълчаливо съгласие със срок до 20 юни 2016 г., понеделник, 24,00 ч. (полунощ).
5. Ако в рамките на посочения срок не бъдат повдигнати възражения (да се изпращат на адрес: Reijer.Janssen@minbuza.nl, Andreas.Strub@consilium.europa.eu и secretariat.dgg-fisc@consilium.europa.eu), ще бъде постигнато политическо съгласие и председателството ще представи това досие на Съвета чрез Комитета на постоянните представители за официално приемане като точка А (след редакция на текста от юрист-лингвистите).

6. След като бъде постигнато политическо съгласие, Комисията е готова да направи следното изявление:

„Комисията се ангажира да представи преди края на годината законодателно предложение, което да даде възможност на отделни държави членки за дерогация от общата система на данъка върху добавената стойност, така че да се прилага общ механизъм за самоначисляване над определен праг за вътрешни сделки и да се запази вътрешният пазар“.

2016/0011 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко
засягат функционирането на вътрешния пазар**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

¹ ОВ С , г., стр. .

² ОВ С , г., стр. .

като има предвид, че:

- (1) Настоящите политически приоритети в сферата на международното данъчно облагане открояват необходимостта да се гарантира, че данъците се плащат там, където се генерират печалбата и стойността. Следователно е наложително да се възвърне доверието в справедливостта на данъчните системи и да се даде възможност на правителствата ефективно да упражняват своя данъчен суверенитет. Тези нови политически цели бяха трансформирани в препоръки за конкретни действия в рамките на инициативата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Европейският съвет приветства работата в тази насока в заключенията си от 13—14 март и 19—20 декември 2013 г. В отговор на необходимостта от по-справедливо данъчно облагане, в съобщението си от 17 юни 2015 г. Комисията представи План за действие за справедливо и ефикасно корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз³ („Планът за действие“).
- (2) Окончателните доклади относно 15-те действия на ОИСР срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби бяха оповестени публично на 5 октомври 2015 г. Тези резултати бяха приветствани от Съвета в заключенията му от 8 декември 2015 г. В заключенията на Съвета беше подчертана необходимостта от намиране на общи, но гъвкави решения на равнището на ЕС, които да са съобразени със заключенията на ОИСР относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Освен това в заключенията на Съвета беше подкрепено ефективното и бързо координирано прилагане на мерките срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби на равнището на ЕС и беше разгледана тезата, че по целесъобразност директивите на ЕС следва да бъдат предпочитаното средство за прилагане на въпросните заключения на ОИСР на равнището на ЕС. С оглед на доброто функциониране на вътрешния пазар е от съществено значение държавите членки като минимум да изпълнят ангажиментите си във връзка със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби и в по-общ план по достатъчно съгласуван и координиран начин да предприемат действия за възпиране на практиките за избягване на данъци и да гарантират справедливо и ефективно данъчно облагане в Съюза. Пазарът на силно интегрирани икономики води до необходимост от общи стратегически подходи и координирани действия за подобряване на функционирането на вътрешния пазар и максимално увеличаване на положителния ефект на инициативата срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Освен това фрагментираността на пазара може да бъде избегната само чрез обща рамка, която да сложи край на съществуващите понастоящем несъответствия и изкривявания на пазара. И на последно място, националните мерки за изпълнение, които следват една обща насока в рамките на целия Съюз, ще дадат на данъкоплатците правната сигурност, че тези мерки са съвместими с правото на Съюза.

³

Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: пет ключови области за действие“ COM(2015) 302 final от 17 юни 2015 г. пет ключови области за действие“ COM(2015) 302 final от 17 юни 2015 г.

- (3) Необходимо е да бъдат определени правила с цел укрепване на средното равнище на защита срещу агресивно данъчно планиране в рамките на вътрешния пазар. Тъй като тези правила трябва да съответстват на 28 отделни системи за корпоративно данъчно облагане, те следва да се ограничават до общи разпоредби и да оставят изпълнението на държавите членки, които са в по-добра позиция да определят специфичните елементи на тези правила по начин, който в най-голяма степен съответства на техните системи за корпоративно данъчно облагане. Тази цел може да бъде постигната чрез установяване на минимално равнище на защита за националните системи за корпоративно данъчно облагане срещу практиките за избягване на данъци в рамките на целия Съюз. Поради това е необходимо да се координира отговорът на държавите членки при прилагането на резултатите от 15-те действия срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби с цел да се повиши ефективността на вътрешния пазар като цяло по отношение на практиките за избягване на данъци. Поради това е необходимо да бъде определено общо минимално равнище на защита на вътрешния пазар в конкретни области.
- (4) Необходимо е да бъдат определени правила, приложими за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка. Като се има предвид, че това би довело до необходимостта да се обхване по-широк набор от национални данъци, не е желателно да се разширява обхватът на настоящата директива по отношение на видове образувания, които не подлежат на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка; т.е., по-специално, прозрачни образувания. Тези правила следва да се прилагат също така за местата на стопанска дейност на същите корпоративни данъкоплатци, намиращи се евентуално в друга държава членка или в други държави членки. Корпоративните данъкоплатци могат бъдат местни лица за данъчни цели на една държава членка или да бъдат установени съгласно законодателството на държавата членка. Местата на стопанска дейност на образуванията, които са местни лица за данъчни цели на трета държава, също следва да бъдат обхванати от тези правила, ако същите се намират в една или няколко държави членки.
- (5) Необходимо е да бъдат определени правила срещу свиването на данъчната основа в рамките на вътрешния пазар и срещу прехвърлянето на печалби извън вътрешния пазар. С оглед осигуряване на принос за изпълнението на тази цел са необходими правила в следните области: ограничения по отношение на приспадането на лихвите, данъчно облагане при напускане, общо правило за борба със злоупотребите, правила за контролираните чуждестранни дружества и правила, чрез които да се уреждат несъответствията при хибридни образувания и инструменти. Когато прилагането на тези правила води до двойно данъчно облагане, данъкоплатците следва да получават данъчно облекчение посредством приспадането на данъка, платен в друга държава членка или съответно трета държава. Поради това целта на правилата следва да бъде не само борба срещу практиките за избягване на данъци, но и недопускане на създаването на други пречки на пазара, например двойно данъчно облагане.

- (6) С цел да намалят общите си данъчни задължения, групите дружества във все по-голяма степен прибегват към свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби чрез прекомерни лихвени плащания. Правилото за ограничаване на лихвите е необходимо за възпиране на такива практики, като се ограничава приспадането на превишението на разходите по заеми на данъкоплатците. Поради това е необходимо да се определи съотношение за приспадането, което да е обвързано с облагаемата печалба на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизация (EBITDA). Държавите членки могат да намалят това съотношение или да ограничат срока или размера на некомпенсираните разходи по заеми, които могат да бъдат пренесени за бъдещ или минал период, за да се гарантира по-високо равнище на защита. Като се има предвид, че целта е да се определят минимални стандарти, държавите членки биха могли да приемат алтернативна мярка, която се отнася за печалбата на данъкоплатеца преди лихви и данъци (EBIT) и се определя така, че да е равностойна на съотношението въз основа на EBITDA. В допълнение към правилото за ограничаване на приспадането на лихвите, предвидено в настоящата директива, държавите членки могат да използват и специфични правила срещу дълговото финансиране в рамките на група, и по-специално правила относно слабата капитализация. Освободените от данъчно облагане приходи не следва да бъдат прихващани от подлежащите на приспадане разходи по заеми. Причината за това е принципът само облагаемият доход да бъде вземан под внимание, когато се определя максималната част от лихвените плащания, която може да бъде приспадната.
- (7) Когато данъкоплатецът е част от група, която представя задължителни консолидирани счетоводни отчети, задължениостта на групата като цяло в световен план може да се има предвид за целите на предоставянето на данъкоплатците на право да приспадат по-големи суми от превишението на разходите по заеми. Освен това може да е целесъобразно да се установят правила за защитна клауза по отношение на собствения капитал, когато правилото за ограничаване на приспадането на лихвите не се прилага, ако дружеството може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите е почти равно на еквивалентното съотношение на групата или по-високо от него. Правилото за ограничаване на лихвите следва да се прилага по отношение на превишението на разходите по заеми на данъкоплатеца, без да се прави разлика дали разходите произтичат от кредитни задължения, поети на национално равнище, трансгранично равнище в рамките на Съюза или в трета държава, или дали произтичат от трети страни, свързани предприятия или в рамките на група. Когато дадена група включва повече от едно образувание в държава членка, държавата членка може да разгледа общата позиция на всички образувания в групата в същата държава, включително, при прилагане на правилата, които ограничават приспадането на лихвите, отделна система за данъчно облагане на образувания, за да се даде възможност за прехвърляне на печалби или лихвен капацитет между образувания в рамките на група.

- (8) С цел намаляване на административната тежест и тежестта във връзка с привеждането в съответствие на правилата без съществено отслабване на техния данъчен ефект, може да е целесъобразно да се предвиди правило за неприкосновеност, така че нетните лихви винаги да подлежат на приспадане до определена сума, когато това води до приспадане в размер, който надхвърля съотношението въз основа на EBITDA. Държавите членки могат да намалят фиксирания паричен праг, с цел да гарантират по-високо равнище на защита на своята национална данъчна основа. Тъй като свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби по принцип се извършва чрез прекомерни лихвени плащания между образувания, които са свързани предприятия, е целесъобразно и необходимо да се даде възможност за евентуално изключване на самостоятелните образувания от обхвата на правилото за ограничаване на лихвите, предвид малките рискове от избягване на данъци. За да се улесни преходът към новото правило за ограничаване на приспадането на лихвите, държавите членки могат да предвидят клауза за запазване на придобитите права, която да покрива съществуващите заеми, доколкото техните условия не са променени впоследствие, т.е. в случай на последващо изменение запазването на придобитите права няма да се прилага за каквото и да било увеличение на сумата или на срока на заема, а ще бъде ограничено до първоначалните условия на заема. Без да се засягат правилата за държавна помощ, държавите членки могат също така да изключат превишението на разходите по заеми, които са направени по отношение на заеми на трети страни, използвани за финансиране на дългосрочни проекти за публична инфраструктура, като се има предвид, че такива механизми за финансиране не водят до никакви или почти никакви рискове от свиване на данъчната основа или прехвърляне на печалби. В този контекст държавите членки следва да докажат по подходящ начин, че механизмите за финансиране на проекти за публична инфраструктура имат специфични характеристики, които обосновават такова третиране, в сравнение с други механизми за финансиране, които подлежат на ограничителното правило.
- (9) Въпреки че по принцип се приема, че финансовите предприятия, т.е. финансовите институции и застрахователните предприятия, също следва да подлежат на ограничения по отношение на приспадането на лихвите, също така се признава, че тези два сектора имат специфични характеристики, които налагат към тях да се прилага по-индивидуализиран подход. Тъй като резултатите от обсъжданията в тази област все още не са достатъчно убедителни в международен мащаб и в рамките на Съюза, на този етап не е възможно да се предвидят специфични правила във финансовия и застрахователния сектор и поради това държавите членки могат да изключат тези сектори от обхвата на правилата за ограничаване на лихвите.

- (10) Функцията на данъците при напускане е да се гарантира, че когато даден данъкоплатец премества активи или променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, извън данъчната юрисдикция на една държава, същата държава облага икономическата стойност на евентуалната капиталова печалба, създадена на нейна територия, дори ако тя все още не е реализирана към момента на напускането. Поради това е необходимо да бъдат уточнени случаите, при които данъкоплатците са обект на правилата за данъчно облагане при напускане и се облагат с данък върху нереализираната капиталова печалба, натрупана в прехвърленията от тях активи. Също така е полезно да се поясни, че прехвърленията на активи, включително парични средства, между дружество майка и неговите дъщерни дружества попадат извън обхвата на предвиденото правило относно данъчното облагане при напускане. За изчисляването на сумите от основно значение е да бъде определена пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите въз основа на принципа на сделката между несвързани лица. С цел да гарантира съвместимостта на правилото с използването на кредитния метод, е желателно да се даде възможност на държавите членки да посочват момента, в който се губи правото на облагане на прехвърлените активи. Правото на облагане с данъци следва да се определя на национално равнище. Освен това е необходимо да се даде възможност на приемащата държава да оспори установената от държавата на напускане стойност на прехвърлените активи, когато тя не отразява пазарната стойност. За тази цел държавите членки могат да прибегват към съществуващи механизми за разрешаване на спорове. Необходимо е прилагането на данъчното облагане при напускане да бъде уредено в рамките на Съюза и да бъдат разяснени условията за постигане на съответствие с правото на Съюза. При такива случаи данъкоплатците следва да имат правото или незабавно да платят размера на изчисления данък при напускане, или да разсрочат плащането на данъка чрез изплащането му на вноски за определен брой години, евентуално с прилагане на лихви и гаранции. За тази цел държавите членки могат да поискат от съответните данъкоплатци да включат в декларация необходимата информация. Данъкът при напускане не следва да се налага, когато прехвърлянето на активите е от временно естество и е предвидено те да се върнат в държавата членка на прехвърлителя, когато прехвърлянето се извършва, за да се изпълнят пруденциални капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността, или когато става въпрос за сделки за финансиране с ценни книжа или активи, заложиени като обезпечение.

- (11) Общите правила за борба със злоупотребите (ОПБЗ) се включват в данъчните системи с цел противопоставяне на практиките за данъчни злоупотреби, които още не са обхванати в специално насочени към тях разпоредби. Поради това предназначението на ОПБЗ е да се запълнят пропуските, така че те да не се отразяват на приложимостта на специалните правила за борба със злоупотребите. В рамките на Съюза ОПБЗ следва да се прилагат по отношение на договорености, които са привидни; в останалите случаи данъкоплатецът следва да има правото да избира най-ефикасната по отношение на данъчното облагане структура за целите на своята стопанска дейност. Важно е да се гарантира също така, че ОПБЗ се прилагат еднообразно в национален контекст, в рамките на Съюза и по отношение на трети държави, така че техният обхват и резултатът от тяхното прилагане в национален мащаб и при трансгранични случаи да не се различават. Държавите членки не следва да бъдат възпрепятствани да прилагат санкции, когато е приложимо ОПБЗ. Когато се прави оценка дали дадена договореност следва да се счита за привидна, държавите членки могат да разгледат всички основателни икономически съображения, в т.ч. финансови дейности.

- (12) Като следствие от правилата за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) доходът на контролираното дъщерно предприятие, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, се причислява обратно към дружеството майка. След това дружеството майка подлежи на данъчно облагане по отношение на причисления доход в държавата, където е местно лице за данъчни цели. В зависимост от политическите приоритети на съответната държава правилата за КЧД могат да бъдат насочени към цяло дъщерно предприятие, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, към определени категории доход или да се ограничават до дохода, който по изкуствен начин е бил отклонен към дъщерното предприятие. По-специално, за да се гарантира, че правилата за КЧД са пропорционален отговор на опасенията във връзка със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, изключително важно е държавите членки, които ограничават своите правила за КЧД до доходи, изкуствено отклонени към дъщерното дружество, да набелязват точно ситуации, при които повечето от функциите по вземане на решения, генерирали отклонени доходи на равнището на контролираното дъщерно дружество, се осъществяват в държавата членка на данъкоплатеца. С цел ограничаване на административната тежест и разходите за привеждане в съответствие, следва също така да е допустимо тези държавите членки да освобождават от данъчно облагане определени образувания с ниски печалби или нисък марж на печалба, които пораждат по-малки рискове от избягване на данъци. Поради това е необходимо правилата за КЧД да бъдат разширени, така че да обхванат печалбите на местата на стопанска дейност, в които тези печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца. Съгласно правилата за КЧД обаче не е необходимо да се облагат печалбите на местата на стопанска дейност, на които е отказано освобождаване от данъчно облагане съгласно националните правила, тъй като тези места на стопанска дейност се разглеждат като контролирани чуждестранни дружества. С цел да се гарантира по-високо равнище на защита, държавите членки могат да намалят прага за контрол или да използват по-висок праг за сравняване на действително платения корпоративен данък с корпоративния данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца. Когато транспонират правилата за КЧД в националното си право, държавите членки могат да използват достатъчно висок частичен праг на данъчна ставка. Желателно е да се обхванат случаите както в трети държави, така и в рамките на Съюза. За да бъдат спазени основните свободи, категориите доходи следва да бъдат съчетани с изключение по отношение на икономическата същност, насочено към ограничаване в рамките на Съюза на въздействието на правилата до случаите, при които КЧД не упражняват икономическа дейност по същество. Важно е данъчните администрации и данъкоплатците да си сътрудничат при събирането на съответните факти и обстоятелства, с помощта на които да се определя дали изключението се прилага или не. Следва да е приемливо при транспонирането на правилата за КЧД в националното си право държавите членки да използват бели, сиви или черни списъци на трети държави, които са изготвени въз основа на определени критерии, посочени в настоящата директива, и могат да включват размера на ставката на корпоративния данък, или да използват бели списъци на държави членки, изготвени на тази основа.

- (13) Несъответствията при хибридни образувания и инструменти са следствие от разликите в правната квалификация на плащанията (финансови инструменти) или образуванията, като тези разлики проличават при взаимодействието на правните системи на две юрисдикции. Резултатът от тези несъответствия често пъти е двойно приспадане (т.е. приспадане и в двете държави) или приспадане на дохода в едната държава, без да има включване в данъчната основа в другата. За да се отстранят последиците от договореностите, които включват такива несъответствия, е необходимо да се установят правила, съгласно които една от двете юрисдикции, между които се проявяват несъответствията, следва да откаже приспадането на плащане, което води до подобен резултат. Във връзка с това е от полза да се разясни, че мерките, насочени към преодоляване на несъответствия при хибридни образувания и инструменти в настоящата директива, са насочени към справяне със ситуации, свързани с несъответствия при образувания и инструменти, които се дължат на различия в правната квалификация на даден финансов инструмент или образувание и нямат за цел да засегнат общите характеристики на данъчната система на държавата членка. Въпреки че в рамките на група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) държавите членки са се договорили за насоки относно данъчното третиране на хибридните образувания⁴ и на хибридните места на стопанска дейност⁵ в рамките на Съюза, както и относно данъчното третиране на хибридните образувания при отношенията им с трети държави, продължава да съществува необходимост от въвеждане на задължителни правила. От решаващо значение е да се работи допълнително по несъответствията при хибридни образувания и инструменти между държави членки и трети държави, както и по други несъответствия при хибридни образувания и инструменти, например тези, които включват местата на стопанска дейност.
- (14) Необходимо е да се изясни, че изпълнението на правилата срещу избягването на данъци, предвидени в настоящата директива, не следва да се отрази на задължението на данъкоплатците да се съобразяват с принципа на сделката между несвързани лица или на правото на държавите членки да коригират в посока увеличение дадено данъчно задължение в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица, където е приложимо.

⁴ Група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) — доклад до Съвета, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014 г.

⁵ Група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) — доклад до Съвета, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015 г.

- (15) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁶ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните. При обработката на лични данни, извършена в рамките на настоящата директива, се прилага правото на защита на личните данни в съответствие с член 8 от Хартата на основните права на ЕС, както и Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁷.
- (16) С оглед на това, че една от основните цели на настоящата директива е да се повиши устойчивостта на вътрешния пазар като цяло по отношение на трансграничните практики за избягване на данъци, тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, когато те действат самостоятелно. Националните системи за корпоративно данъчно облагане се различават значително и независимите действия от страна на държавите членки единствено възпроизвеждат съществуващата фрагментираност на вътрешния пазар при прякото данъчно облагане. Така те дават възможност неефективността и изкривяванията да продължат да съществуват при взаимодействието на отделните национални мерки. Вследствие на това се стига до липса на координация. Вместо това — с оглед на факта, че голяма част от неефективността на вътрешния пазар води предимно до проблеми от трансгранично естество — следва да бъдат предприети коригиращи мерки на равнището на Съюза. Поради това е от изключително значение да бъдат възприети решения, които работят за вътрешния пазар като цяло, като това може да се постигне по-добре на равнището на Съюза. Следователно Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел. Като определя минимално равнище на защита на вътрешния пазар, настоящата директива има за цел единствено да постигне съществената минимална степен на координация в рамките на Съюза с оглед изпълнението на своите цели.
- (17) Комисията следва да направи оценка на прилагането на настоящата директива четири години след влизането ѝ в сила и да представи доклад за това на Съвета. Държавите членки следва да съобщят на Комисията цялата информация, необходима за тази оценка,

⁶ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁷ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

Настоящата директива се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели на трета държава.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически равностойни на лихви, и разходи, направени във връзка с набирането на средства, както е определено в националното право, включително, но не само, плащания по заеми с участие в печалбата, условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, суми по алтернативни механизми за финансиране, например ислямски финанси, елемента, свързан с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив или амортизацията на капитализирана лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими, суми на фиктивни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на дадено образувание, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси за предоставяне на кредит и подобни разходи, свързани със заемането на средства;

- (2) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец превишават облагаемите приходи от лихви и други икономически равностойни облагаеми приходи, които данъкоплатецът получава съгласно националното право;
- (3) „данъчен период“ означава данъчна година, календарна година или друг, подходящ за данъчни цели период;
- (4) „свързано предприятие“ означава:
- а) образувание, в което данъкоплатецът има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 % или повече или има право да получава 25 % или повече от печалбите на това образувание;
 - б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъкоплатец в размер на 25 % или повече, или има право да получава 25 % или повече от печалбите на данъкоплатеца;

Ако едно физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер на 25 % или повече в данъкоплатец и едно или повече образувания, всички съответни образувания, в т.ч. данъкоплатецът, се считат за свързани предприятия.

За целите на член 2[...] и когато несъответствието включва хибридно образувание, това определение се изменя и изискването за 25 % се заменя с изискване за 50 %.

(5) „финансово предприятие“ означава всяко от следните образувания:

- а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁸ или лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 2, точка i), буква б) от Директива 2009/65/ЕО;
- б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁹;
- в) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
- г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти по отношение на съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива или упълномощения от институция за професионално пенсионно осигуряване субект, както е посочено в член 19, параграф 1 от Директива 2003/41/ЕО;

⁸ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁹ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

¹⁰ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

- д) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009, както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми;
- е) алтернативен инвестиционен фонд, управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹¹ или алтернативен инвестиционен фонд, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право;
- ж) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹²;
- з) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012¹³;
- и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴.

¹¹ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

¹² Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

¹³ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

¹⁴ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

- (6) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която дадена държава членка губи правото на данъчно облагане на прехвърлените активи, докато активите остават правна или икономическа собственост на същия данъкоплатец;
- (7) „промяна на юрисдикцията, на която субектът е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;
- (8) „прехвърляне на дейност, извършвана на място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да има облагаемо присъствие в една държава членка и същевременно придобива такова присъствие в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или трета държава;
- (9) „несъответствие при хибридни образувания и инструменти“ означава ситуация между данъкоплатец в една държава членка и свързано предприятие в друга държава членка или структурирана договореност между страни в държави членки, при която следните резултати се приписват на различията в правните характеристики на финансов инструмент или образувание:
- а) приспадане на едно и също плащане, разход или загуба и в държавата членка, от която произлиза плащането, където е направен разходът или е натрупана загубата, и в друга държава членка („двойно приспадане“); или
 - б) има приспадане на плащане в държавата членка, от която произлиза плащането, без да има съответстващо на него включване за данъчни цели на същото плащане в другата държава членка („приспадане без включване“).

Член 3

Минимално равнище на защита

Настоящата директива не изключва прилагането на национални разпоредби или на разпоредби въз основа на споразумения, чиято цел е да гарантират по-високо равнище на защита на националните основи за облагане с корпоративен данък.

ГЛАВА II

МЕРКИ СРЕЩУ ИЗБЯГВАНЕТО НА ДАНЪЦИ

Член 4

Правило за ограничаване на приспадането на лихвите

1. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане за данъчния период, през който разходите са направени, но само до 30 % от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA).

За целите на настоящия член държавите членки могат също да разглеждат като данъкоплатец:

- а) образуване, на което е позволено или което трябва да прилага правилата от името на група, съгласно определеното в националното данъчно право;
- б) образуване в група, съгласно определеното в националното данъчно право, което не консолидира резултатите на своите членове за данъчни цели.

При тези обстоятелства превишението на разходите по заеми и EBITDA могат да се изчислят на равнището на групата и включват резултатите на всички нейни членове.

2. EBITDA се изчислява, като към доходите, които се облагат с корпоративен данък в държавата членка на данъкоплатеца се добавят обратно коригираните за данъци суми за превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъци суми за амортизациите. Освободените от данъци доходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.
3. Чрез дерогация от параграф 1 данъкоплатецът може да получи правото:
- а) да приспадне превишението на разходите по заеми до 3 000 000 EUR;
 - б) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако данъкоплатецът е самостоятелно образувание.

За целите на втора алинея от параграф 1, сумата от 3 000 000 EUR се отчита за цялата група.

За целите на буква б) от първа алинея, самостоятелно образувание означава данъкоплатец, който не е част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и няма свързано предприятие или място на стопанска дейност.

4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 превишението на разходите по заеми, направено по отношение на:
- а) заеми, които са били отпуснати преди 17 юни 2016 г., като изключването не се простира върху последващи изменения на тези заеми;
 - б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в Европейския съюз.

За целите на буква б) дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура означава проект за предоставяне, надграждане, експлоатиране и/или поддържане на широкомащабен актив, за който дадена държава членка смята, че е общ публичен интерес.

Когато се прилага буква б), всички доходи, които произтичат от дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, се изключват от EBITDA на данъкоплатеца, и всяко изключено превишение на разходите по заеми не се включва в превишението на разходите по заеми на групата по отношение на третите страни, посочени в параграф 5, буква б).

5. Когато данъкоплатецът е член на консолидирана група за целите на финансовата отчетност, на данъкоплатеца може да се даде едно от следните права:

а) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите му е равно на или е по-голямо от еквивалентното съотношение на групата и ако са спазени следните условия:

i) съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца се счита за равно на еквивалентното съотношение на групата, ако съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца е по-малко с не повече от 2 процентни пункта; и

ii) всички активи и пасиви са оценени по същата методология като в консолидираните финансови отчети, посочени в параграф 8;

или

б) да приспадне превишението на разходите по заеми в размер на сумата, надвишаваща позволеното за приспадане по параграф 1. Този по-висок таван за приспадането на превишението на разходите по заеми се отнася за консолидираната група за целите на финансовата отчетност, в която данъкоплатецът е член, и се изчислява на два етапа:

i) първо, съотношението за групата се определя, като се раздели превишението на разходите по заеми на групата спрямо трети страни на EBITDA на групата; и

ii) второ, съотношението за групата се умножава по EBITDA на данъкоплатеца, изчислена съгласно параграф 2.

6. Държавата членка на данъкоплатеца може да предвиди правила за едно от следните действия:
- а) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през действащия данъчен период съгласно параграфи 1—5; или
 - б) пренасяне за бъдещ период — без ограничение във времето, а и за минал период — за максимум 3 години, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през действащия данъчен период съгласно параграфи 1—5; или
 - в) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми и, за максимум 5 години, на неизползвания лихвен капацитет, които не могат да се приспаднат през действащия данъчен период съгласно параграфи 1—5.
7. Държавите членки могат да изключат финансовите предприятия от обхвата на параграфи 1—6, включително когато тези финансови предприятия са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност.
8. За целите на настоящия член консолидираната група за целите на финансовата отчетност се състои от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на дадена държава членка. На данъкоплатеца може да се предостави правото да използва консолидирани финансови отчети, изготвени съгласно други счетоводни стандарти.

Член 5

Данъчно облагане при напускане

1. Данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане върху сума, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите минус стойността им за данъчни цели, при всеки от следните случаи:

- а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на главното управление вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;
- б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;
- в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка;
- г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана на място на стопанска дейност, от държава членка към друга държава членка или трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето.

2. На данъкоплатеца се дава право да разсрочи плащането на данъка при напускане, посочен в параграф 1, като го плаща на вноски в продължение на 5 години, при всяко от следните обстоятелства:

- а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (Споразумението за ЕИП);
- б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към своето главно управление или към друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;

- в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;
- г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана на неговото място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП.

Този параграф се прилага за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили споразумение с държавата членка на данъкоплатеца или с Европейския съюз за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС.

- 3. Ако данъкоплатецът разсрочи плащането в съответствие с параграф 2, по него могат да бъдат начислени лихви в съответствие със законодателството на държавата членка на данъкоплатеца или, съответно, на мястото на стопанска дейност.

Ако е налице доказуем и реален риск вземането да не бъде събрано, от данъкоплатците може да бъде поискана също така гаранция като условие за разсрочване на плащането в съответствие с параграф 2.

Втора алинея не се прилага, в случаите когато законодателството на държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност предвижда възможност за събиране на данъчните задължения чрез друг данъкоплатец, който е член на същата група и който е местно лице за данъчни цели на същата държава членка.

- 4. Когато се прилага параграф 2, разсрочването на плащането се прекратява незабавно и данъчното задължение става изискуемо в следните случаи:
 - а) прехвърлените активи или дейността, извършвана на мястото на стопанска дейност на данъкоплатеца, са продадени или прехвърлени по друг начин;
 - б) прехвърлените активи са прехвърлени впоследствие в трета държава;

- в) юрисдикцията, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, или дейността, извършвана на неговото място на стопанска дейност, впоследствие е променена към трета държава;
- г) данъкоплатецът е обявен в несъстоятелност или е в ликвидация;
- д) данъкоплатецът не е спазил задълженията си във връзка с вноските и не е коригирал това положение в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца.

Букви б) и в) не се прилагат за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили споразумение с държавата членка на данъкоплатеца или с Европейския съюз за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС.

- 5. Когато прехвърлянето на активи, промяната на юрисдикцията, на която образуването е местно лице за данъчни цели, или прехвърлянето на дейността, извършвана на място на стопанска дейност, е към друга държава членка, тази държава членка приема стойността, определена от държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност като първоначална стойност на активите за данъчни цели, освен когато това не отразява пазарната стойност.
- 6. За целите на параграфи 1—5 „пазарна стойност“ е сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими купувачи и продавачи при пряка трансакция.
- 7. При условие че активите ще се върнат в държавата членка на прехвърлителя в срок от 12 месеца, настоящият член не се прилага за прехвърляния на активи, свързани с финансиране на ценни книжа, активи, заложили като обезпечение, или когато прехвърлянето на актива се извършва, за да се изпълнят пруденциални капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността.

Член 6

Общо правило за борба със злоупотребите

1. За целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък, дадена държава членка не взема предвид договореност или поредица от договорености, които с оглед на всички имащи отношение факти и обстоятелства са привидни, тъй като са били въведени, преследвайки като основна цел или като една от основните цели получаването на данъчно предимство, което противоречи на предмета или целта на приложимото данъчно законодателство. Една договореност може да включва няколко етапа или части.
2. За целите на параграф 1 договореността или поредицата от договорености се счита за привидна, дотолкова, доколкото тя не е създадена поради валидни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност.
3. Когато договорености или поредица от договорености не се вземат предвид в съответствие с параграф 1, данъчното задължение се изчислява в съответствие с националното право.

Член 7

Правило за контролираните чуждестранни дружества

1. Държавата членка на данъкоплатеца разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност, чиято печалба не подлежи на данъчно облагане или е освободена от данъци във въпросната държава членка, като контролирано чуждестранно дружество, когато са изпълнени следните условия:
 - а) в случай на образувание, данъкоплатецът самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас или притежава пряко или косвено над 50 % от капитала или има право да получи над 50 % от печалбата на това образувание; и

- б) действителната сума корпоративен данък, платена върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност, е по-ниска от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност съгласно приложимата система за корпоративно данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца, и действителната сума корпоративен данък, платена върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.

За целите на буква б) от първа алинея не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в юрисдикцията на контролираното чуждестранно дружество. Освен това корпоративният данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на държавата членка на данъкоплатеца.

2. Когато образуване или място на стопанска дейност се разглежда като контролирано чуждестранно дружество съгласно параграф 1, държавата членка на данъкоплатеца включва в данъчната основа:

- а) неразпределените доходи на образуването или доходите на мястото на стопанска дейност, които произтичат от следните категории:
- i) лихви и всякакви други доходи от финансови активи;
 - ii) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи от интелектуална собственост;
 - iii) дивиденди и доходи от продажба на акции или дялове;
 - iv) доходи от финансов лизинг;
 - v) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност;
 - vi) доходи от дружества за издаване на фактури, които имат приходи от продажби на стоки и предоставяне на услуги, закупени от и продавани на свързани предприятия, и които имат малка или никаква добавена икономическа стойност;

Буква а) не се прилага, когато контролираното чуждестранно дружество извършва икономическа дейност по същество с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което е доказано от съответните факти и обстоятелства.

Когато контролираното чуждестранно дружество е местно лице или е разположено в трета държава, която не е страна по Споразумението за ЕИП, държавите членки могат да решат да се въздържат от прилагането на втората алинея на буква а).

или

- б) неразпределените доходи на образуванието или на мястото на стопанска дейност, които произтичат от привидни договорености, създадени с основната цел да бъде получено данъчно предимство.

За целите на буква б) дадена договореност или поредица от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото образуванието или мястото на стопанска дейност не би било собственик на активите или не би поело рисковете, от които се генерира целият му доход или част от него, ако не беше контролирано от дружество, в което се извършват съществените функции на персонала, които са относими към тези активи и рискове и които са от ключова важност за генерирането на доходите на контролираното дружество.

- 3. Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност като контролирано чуждестранно дружество по силата на параграф 1, ако една трета или по-малка част от доходите, които се начисляват на образуванието или мястото на стопанска дейност, попада в категориите по параграф 2, буква а).

Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда финансовите предприятия като контролирани чуждестранни дружества, ако една трета или по-малка част от доходите на образуванието от категориите по параграф 2, буква а) идва от сделки с данъкоплатеца или негови свързани предприятия.

4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 2, буква б) образуване или място на стопанска дейност:

а) със счетоводна печалба в размер на не повече от 750 000 EUR и доходи от нетърговска дейност в размер на не повече от 75 000 EUR; или

б) със счетоводна печалба в размер на не повече от 10 % от оперативните му разходи за данъчния период.

За целите на буква б) оперативните разходи не могат да включват стойността на стоките, продадени извън държавата, на която образуването е местно лице или в която е разположено мястото на стопанска дейност, за данъчни цели и плащания към свързани предприятия.

Член 8

Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество

1. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква а), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на законодателството в областта на корпоративното данъчно облагане на държавата членка, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели или в която е разположен. Загубите на образуването или мястото на стопанска дейност не се включват в данъчната основа, но може да се пренасят за бъдещ период съгласно националното право и да се вземат под внимание през следващите данъчни периоди.
2. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква б), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се ограничава до сумите, генерирани чрез активите и рисковете, свързани с извършването на съществени функции на персонала на контролиращото дружество. Доходът на контролираното чуждестранно дружество се изчислява в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.

3. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на дела на участието на данъкоплатеца в образуването, съгласно определеното в член 7, параграф 1, буква а).
4. Доходът се включва в данъчния период на данъкоплатеца, в който приключва данъчната година на образуването.
5. Когато образуването разпределя печалба към данъкоплатеца и разпределената печалба е включена в облагаемия доход на данъкоплатеца, размерът на дохода, включен преди това в данъчната основа на основание член 7, се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху разпределената печалба, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.
6. Когато данъкоплатецът продаде участието си в образуването или дейността, извършвана на мястото на стопанска дейност, и част от постъпленията от продажбата е включена преди това в данъчната основа съгласно член 7, тази сума се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху тези постъпления, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.
7. Държавата членка на данъкоплатеца позволява приспадане на данъка, платен от образуването или мястото на стопанска дейност, от данъчното задължение на данъкоплатеца в държавата, на която той е местно лице за данъчни цели или в която се намира. Приспадането се изчислява в съответствие с националното право.

Член 9

Несъответствия при хибридни образувания и инструменти

1. Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до двойно приспадане, приспадането се приема само в държавата членка, от която произлиза плащането.
2. Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до приспадане без включване, държавата членка на платеца отказва приспадането на това плащане.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 10

Преглед

1. Четири години след влизането на настоящата директива в сила Комисията прави оценка на прилагането ѝ, по-специално на въздействието на член 4, и представя доклад за това на Съвета. По целесъобразност докладът на Комисията се придружава от законодателно предложение.
2. Държавите членки съобщават на Комисията цялата информация, необходима за оценката на прилагането на настоящата директива.
3. Държавите членки, посочени в член 11, параграф 6, съобщават на Комисията до 1 юли 2017 г. цялата информация, необходима за оценка на ефективността на специфичните национални правила за предотвратяване на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби.

Член 11

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2018 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2019 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.
3. Когато в настоящата директива е посочен паричен размер в евро (EUR), държавите членки, чиято парична единица не е еврото, могат да изберат да изчислят равностойността в националната парична единица към датата на приемане на настоящата директива.
4. Чрез дерогация от член 5, параграф 2 Естония може, при условие че не облага с данък неразпределената печалба, да разглежда прехвърлянето на активи в парична или непарична форма, включително в брой, от място на стопанска дейност, намиращо се в Естония, към главно управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, като разпределена печалба и да начислява данък върху доходите, без да дава на данъкоплатците право да разсрочват плащането на този данък.
5. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 5. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

6. Чрез дерогация от член 4 държави членки, които към датата на влизане в сила на настоящата директива имат специфични национални правила за предотвратяване на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, които са също толкова ефективни, колкото определеното в настоящата директива правило за ограничаване на приспадането на лихвите, могат да прилагат тези специфични правила до края на първата пълна финансова година, следваща датата на публикуване на официалния уебсайт на ОИСР на споразумението между членовете на организацията относно минимален стандарт по отношение на действие 4 относно BEPS, но най-късно до 1 януари 2024 г.

Член 12

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на ... година.

За Съвета

Председател

(Проект за) изявление на Съвета относно несъответствията при хибридни образувания и инструменти за протокола от заседанието на Съвета

„Съветът отправя искане към Комисията да представи до октомври 2016 г. предложение относно несъответствията при хибридни образувания и инструменти, засягащи трети държави, с цел да се предвидят правила, които са съгласувани и не по-малко ефикасни от правилата, препоръчани в доклада на ОИСП по действие 2 относно BEPS, с оглед постигането на споразумение до края на 2016 г.“

(Проект за) изявление на Съвета и на Комисията във връзка с осигуряването на равностойни условия на международно равнище за протокола от заседанието на Съвета

„Целта на директивата е да се осигури координирано и последователно изпълнение на равнище ЕС на препоръките на ОИСП относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), което ще укрепи единния пазар чрез въвеждането на хармонизиран минимален стандарт. При все това, като транспонира препоръките на ОИСП в правно обвързващ инструмент, ЕС отива по-далеч от подхода на ОИСП. За да се избегнат всякакви нежелани последици и да се гарантира, че ЕС не е поставен в неизгодно конкурентно положение спрямо търговските си партньори, държавите членки и Комисията ще следят отблизо изпълнението на препоръките относно BEPS в световен план. Държавите членки и Комисията следва да работят активно с ОИСП за насърчаване на бързото, ефективно и приобщаващо изпълнение на препоръките относно BEPS, за да се осигурят равностойни условия на международно равнище.“